

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษากรรมวิธีการผลิตและสมบัติของเหล็กหล่อกราไฟต์ ดัวหนอน
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	15 หน่วยกิต
โดย	นายอภิชาติ อิริยาภิชาติ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. สมบุญ เจริญวิไลศิริ ผศ. พยร เกตุกราย
ระดับการศึกษา	วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	เทคโนโลยีวัสดุ
คณะ	พลังงานและวัสดุ
ปีการศึกษา	2545

บทคัดย่อ

เหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอน (Compacted Graphite Iron) เป็นเหล็กหล่อชนิดล่าสุดที่ได้รับการบันทึกไว้ในมาตรฐาน ASTM A 247 ในปี ค.ศ. 1965 การค้นพบเกิดจากความบังเอิญในการผลิตเหล็กหล่อเหนียว (Ductile Iron) ที่เดิมแมกนีเซียมไม่เพียงพอทำให้เหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนไม่ได้รับความสนใจและไม่มีการพัฒนามากนักในช่วงแรก แต่ภายหลังจากการศึกษาสมบัติในหลายด้านของเหล็กหล่อชนิดนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ของทั้งเหล็กหล่อเทา (Grey Iron) และเหล็กหล่อเหนียวรวมอยู่ด้วยกัน ทำให้เหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนกลับมาได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์

เนื่องจากข้อกำหนดตามมาตรฐาน ASTM A 842 - 85 ที่ระบุว่าเหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนต้องมีปริมาณกราไฟต์ก่อนกลบไม่เกิน 20% และต้องไม่มีกราไฟต์เกล็ด (Flake graphite) ทำให้การควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้วยความสม่ำเสมอเป็นไปได้ยาก อีกทั้งข้อมูลที่เป็นในการผลิตจริงยังเป็นความลับทางการค้าทำให้ประเทศที่มีการความรู้และการพัฒนาด้านเหล็กหล่อสูง เท่านั้นที่สามารถผลิตเหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนได้ สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันยังไม่มีสถานประกอบการใดที่มีความสามารถในการผลิตเหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนได้ ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อโรงหล่อภายในประเทศที่ต้องการผลิตเหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอน

งานวิจัยนี้ศึกษาหาช่วงปริมาณแมกนีเซียมที่เหมาะสมในการผลิตเหล็กหล่อกราไฟต์ดัวหนอนด้วยการปรับแตงน้ำโลหะด้วยเฟอร์โรซิลิกอนแมกนีเซียมเพียงอย่างเดียวและศึกษาอิทธิพลของอุณหภูมิ น้ำโลหะที่เทจากเตาลงในเบ้ารับน้ำโลหะเพื่อผสมกับแมกนีเซียมและอุณหภูมิ น้ำโลหะที่เทลงแบบหล่อที่

มีผลต่อโครงสร้างกราไฟต์ และอิทธิพลของอัตราการทำน้ำโลหะที่มีต่อโครงสร้างกราไฟต์ในงานหล่อสำหรับการผลิตด้วยวิธีเดิมแมกนีเซียมในแบบหล่อ ผลจากการวิจัยพบว่าปริมาณแมกนีเซียมที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเหล็กหล่อกราไฟต์ตัวหนอนอยู่ในช่วง 0.011-0.023% โดยน้ำหนัก และเมื่ออุณหภูมิน้ำโลหะที่เทจากเตาลงในเบ้ารับน้ำโลหะเพิ่มสูงขึ้นแมกนีเซียมจะสลายตัวคงเหลืออยู่ในน้ำโลหะน้อยลงทำให้ปริมาณกราไฟต์ก่อนกลมน้อยลงแต่เสี่ยงต่อการเกิดกราไฟต์เกล็ดมากขึ้นเมื่อปริมาณแมกนีเซียมไม่เพียงพอ สำหรับอุณหภูมิน้ำโลหะที่เทลงแบบหล่อสูงเกินไปหรือต่ำเกินไปจะมีผลทำให้เกิดกราไฟต์เกล็ดในชิ้นงานเมื่อปริมาณแมกนีเซียมต่ำกว่า 0.011% และมีค่า Nodularity มากกว่า 20% เมื่อปริมาณแมกนีเซียมเกิน 0.023% ตามลำดับ

สำหรับการผลิตด้วยวิธีเดิมเฟอร์โรซิลิกอน 4.6% แมกนีเซียมในแบบหล่อ ค่า Alloy Solution Factor ที่เหมาะสมกับการคำนวณหาขนาดพื้นที่หน้าตัดของกลองปฏิกริยา คือ 0.8 ปอนด์/วินาที-ตารางนิ้ว เมื่ออัตราการทำน้ำโลหะที่คำนวณไว้จะทำให้ความแตกต่างของโครงสร้างกราไฟต์ในงานหล่อ โดยน้ำโลหะส่วนที่ไหลเข้าก่อนจะมีปริมาณกราไฟต์ก่อนกลมมากกว่าและน้ำโลหะที่ไหลต่อเนื่องเข้าไปภายหลังมีโอกาสเกิดกราไฟต์เกล็ดเมื่อปริมาณแมกนีเซียมไม่เพียงพอ

คำสำคัญ (Keywords) : เหล็กหล่อกราไฟต์ตัวหนอน/วิธีเดิมแมกนีเซียมในแบบหล่อ